

ಬೆಳ್ತಿಂಗಡಿಯ ಮಟ್ಟನ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕುಸಿದಿರುವ ಭೂಮಿ

ಪ್ರಾಚೀನಾರ್ಥಿಕ ವಿಶಾಲ ಹಸಿರುಬೆಳ್ತಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಬೆಳ್ತಿದ್ದೂ ಒಂದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಆಕಾರ, ಸ್ವರೂಪ, ಸೌಂದರ್ಯ - ಬೆಳ್ತಿದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೂ ಹಲವು ಅಯಾಮ. ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿಹೊೇದ ಮುನಿಗಳಿಂತೆ ಕಾಣೆಸುವ ಈ ಬೆಳ್ತಿಗುಡ್ಡಗಳು, ಅಯಾ ಖುತ್ತಮಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಕ್ಕಿಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿತ್ತೆ, ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣೆಸುತ್ತುವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದು ಕಲ್ಲಿನದ್ದೆ ಬೆಳ್ತಿವಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿಂದು ಶೋಲಾಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಳ್ತಿ, ಮಾದೊಂದು ಕುರುಚಲು ಮರಗಳ ಬೆಳ್ತಿ, ತನ್ನ ತಗಿನ ಬೆಳ್ತಿಗಳ ತುಂಬಾ ಕಾಗ್ನಾಡು. ಈ ಬೆಳ್ತಿ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿರುವ ಕಾಡು - ಎಲ್ಲವೂ ಮುಳ್ಳಿಯೊಡೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಳೀಯನ್ನು ಪೂರೆಯುವುವು. ಅಹಂಕಾರ ಕೆಳದುಕೊಂಡ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಚೀವಿಗಳಿಂತೆ ಕಾಣುವ ಈ ಬೆಳ್ತಿಗಳು ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿವೆ. ಅವು ಅದೇ ಅತ್ಯಾವಾಸದಲ್ಲಿ ಅರಬೀ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾದುರುವ ಮೋಡಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿ, ಸಾಗಿಸಿ, ಕುಶಲ ವಿಕಾಸನುತ್ತಾ, ಅವಗಳ ಮನವ್ಯಾಲಿಸಿ ಮಳೆಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜೀವಪರ

ಸ್ವಭಾವದವು. ಮೋಡಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಈ ಗಗನಚಂಬಿ ಬೆಳ್ತಿಗಳು, ನೆತ್ತಿಗೆಳಿದ್ದ ಮಳೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡಲೊಳಗೆ ತುಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮೆಳಗಾಲ ಮುಗಿದ ನಂತರವೂ ಧುರಿಕೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶೋಲಾ ಕಾಡುಗಳ ಬೆಳ್ತಿಗಳು, ನಿತ್ಯ ಹಸಿರುಡುಗೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿ - ವನ್ನಜೀವಿಗಳಿಗೆ, ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ, ಹಳುಹುಪ್ಪಟಿಗಳಿಗೆ, ಸರೀಸೃಪಗಳಿಗೆ ತತ್ತುಣಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಸಿರು ಮಕಮಲ್ಲಿನ ಬೆಳ್ತಿಗಳು ಅಮೃದಿರಂತೆ ಕಾಣೆಸುತ್ತವೆ. ಅವಗಳ ಮೌನ ಕಾಯಿಕವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಏಣ ರಾತ್ರಿ ಏಣ ಹಗಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವರ್ಣಸುತ್ತ ಕುಳಿತರೂ ಮುಗಿಯಿದಪ್ಪ ವಿಸ್ತೃಯದ ಕಫೇಗಳ ಕಣಿಕಾಗಳವು! ಪ್ರಶ್ನಿ ಮಂಜುಸ್ವದ ಬೆಳ್ತಿಸಾಲುಗಳ ಒಡಲೆನ ಆಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ ಮನುಕುಲದ ಉಳಿರು.

ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಅಗಲವಾದ ಕೀರಿಟವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ 'ದುರ್ಗದ ಬೆಳ್ತಿ' ದಕ್ಕಿಣ ಕನ್ನಡದ ಬೆಳ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣೆಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಇಳುಕಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞದೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಪುಣಿ ಉರು ಪಲಂ. ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿತಮ್ಮಣಿ

